

Zájemcům o lukostřelbu dům dětí půjčí vybavení

MILEVSKO – Střelba z luku je stará téměř jako lidstvo samo. Nejdříve se využívala k lovení zvěře, později to byl také významný nástroj při bojových střetech. Nakonec z lukostřelby vzniklo i sportovní odvětví, zařazené i do programu olympijských her.

Lukostřelbě se mohou v Domě dětí a mládeže v Milevsku věnovat i děti. Aktuálně jich do tohoto kroužku dochází osm. „Lukostřelba není úplně jednoduchá, je možná složitější než normální střelba. Tady víceméně míříte podle oka, kdežto u normální střelby máte mušku,“ vysvětluje vedoucí kroužku Ondřej Krejčí. Technika je u lukostřelby mimořádně důležitá. Jakmile udělá dítě něco špatně, je to okamžitě znát a šíp letí do jiných míst, než by měl. „Když dítě přijde na lukostřel-

bu jako nováček, nejprve se učí správný postoj, posléze jak správně natahnout luk. Musí být také správná pozice tělvy,“ pokračuje Ondřej Krejčí.

Většina dětí dochází na kroužek se svými luky. Mají pak větší cit pro střelbu, když nabírají zkušenosti se střelbou z jednoho luku. Každý luk podle Ondřeje Krejčího funguje trochu jinak, má jinou sílu a míří se s ním rozdílně.

Na kroužku se bud' střelí na klasické terče v podobě koleček nebo tu dokonce mají fotky lesní zvěře. Je to zejména kvůli tomu, aby ta střelba nebyla stereotypní. Když je pěk-né počasí, střelci vychází také ven za budovu domu dětí a i tam se střelbě mohou věnovat. Během zimy se lukostřelba koná v tělocvičně domu dětí. Velký důraz tu kladou na bezpečnost,

Teprve když jsou řádně připravení, mohou začít střílet.

„Některé děti sem chodí druhý, třetí rok a mají už své luky a šipy. Některé děti luk ale nemají, takže jim ho tu můžeme poskymnout. Časem si třeba pořídí svůj,“ říká vedoucí kroužku.

Martin Petřík

Na střelbu se chystají Petra Kouníková a Štěpán Švehla.

Zleva Petra Kouníková, vedoucí kroužku Ondřej Krejčí, Zbyněk Smolka, Štěpán Švehla, pomocníci při bezpečnosti Lenka Čiháková a František Soukup.

Foto -mp-